

N:o 86.

Af Herr Ola Larsson: Om upphäfvandet af stadgandet i 11 § Kongl. Instruksen för Serafimer-ordensgillet af den 28 April 1791, i fråga om försäljning utom börd af hospitals-hemman.

Uti 11 §:n Kongl. Instruksen för Serafimer-ordensgillet af den 28 April 1791 stadgas: »om något till skatte försåldt hospitals-hemman utom börd försäljes, bör Konungens Befallningshafvande sådant hos Serafimer-ordensgillet anmäla och tillika uppgifva dess beskaffenhet. hvaraf Gillet kan pröfva huruvida det till hospitalets förmån inlösas bör». Huru många olägenheter hafva icke genom detta föråldrade lagstadgande uppstått för hvarje köpare utom börd af till skatte försåldt hospitals-hemman, alldenstund, innan fastebref å ett sådant hemman kunnat meddelas, anmälan om köpet först måste ske hos Konungens Befallningshafvande, som hafver att underrätta Serafimer-ordensgillet, hvilket sedan i sin ordning pröfvar, huruvida hemmanet bör inlösas eller ej. Innan en sådan pröfning kunnat ega rum, erfordras enligt det härofvän citerade: att Konungens Befallningshafvande har att förordna om en undersökning, för utrönande af hemmanets beskaffenhet och derom underrätta Gillet. Häri-genom uppkommer för köparen en onödig tidsutdrägt och ej så obetydliga kostnader, emedan han på hvarje ort, der frågan behandlas, måste skaffa sig en pålitlig person såsom kommissionär och äfven han måste hafva något arfvode, ofta ganska drygt. Äfven för Gillet faller sig det uti ofvannämnda § föreskrifna ganska besvärligt och är endast till formen gällande, ty jag har aldrig hört omtalas att, då ett hospitals-hemman blifvit till skatte försåldt utom börd, och Serafimer-ordensgillet i sin ordning härom underrättadt, hemmanet blifvit för Gillets räkning inlost. Då jag ej kan inse billigheten af att erhallande af lagfart å det ena hemmanet bör vara förenadt med större svårigheter och kostnader än å det andra; och Serafimer-ordensgillet aldraminst bör få kvarblifva vid denna sin bördsrätt, vågar jag på de skäl, jag här ofvan sökt utveckla, vördsamt föreslå och anhålla:

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 7 Häft.

att 11 §:n uti Kongl. Instruktionen för Serafimer-ordensgillet af den 28 April 1791 måtte ur ofvan omförmälda instruktion utgå, äfvensom allt hvad i afseende å denna § stadgadt är.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Ola Larsson.

N:o 87.

*Af Herr **Ola Larsson:** Om befrielse från lots- och infarts-penningar för fartyg, ej mera djupgående än sex fot, eller mera drägtiga än sex läster.*

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af den 9:de Juli 1862, angående lots- och fyrinrättningen i Riket, stadgas uti dess 2:dra § punkten c »att Skånska och Danska färjemansbåtar under fem läster, samt Svenska och Danska båtar under samma lästetal, då de användas för att från Höganäs till Danmark föra stenkol eller eldfast lera äro frikallade från skyldigheten att begagna lots samt erläggande af lots- eller infarts-penningar»; och i samma nådiga Förordnings 3 § 2 mom., i slutet af punkten, finnes följande: »varande dock från infarts-penningars utgörande frikallade ej mindre inhemska fiskare-fartyg och båtar, hvilka i granskapet af Svenska kusten bevisligen idka fiske, än ock de i § 2 punkten c omförmälda båtar». Visserligen innehåller det nu åberopade någon lättnad för de kustfarande, ehuru för en högst obetydlig del, alldenstund de flesta hafva större farkoster än fem läster. Uppmanad af mina komitenter att få denna frihet utsträckt till farkoster med sex lästers drägtighet och lika många fots djupgående, vågar jag hos Riksdagen härmed föreslå och anhålla: